

Una gironina al terratrèmol de Colòmbia: «No ens podíem creure que allò fos real»

Clara Andrés, de 22 anys, estava de vacances amb tres amigues quan l'hotel de Pereira on s'allotjaven va quedar pràcticament destruït

El sisme, de magnitud 7,4, es va produir el dilluns 10 d'agost cap a dos quarts de vuit del matí, hora colombiana, i va tenir l'epicentre a San José del Palmar, al departament del Chocó. El moviment va afectar especialment l'oest del país. Pereira, capital del departament de Risaralda, va ser una de les ciutats més castigades, amb diversos edificis esfondrats i danys importants en habitatges i infraestructures. Andrés havia arribat a Bogotá el 5 d'agost amb tres amigues de Girona i Sabadell per passar vint dies de vacances al país. Després de visitar Bogotá i Medellín, el dia 9 van arribar a Pereira. L'endemà volien llogar un cotxe i començar una ruta per l'Eix Cafeter abans de continuar cap a Cartagena i Villa de Leyva. Tenien previst tornar el 24 d'agost. El terratrèmol les va sorprendre l'endemà d'arribar, mentre dormien en un hotel de l'avinguda Circunvalar. «Va començar a tremolar tot. Dues vam sortir corrents i les altres dues es van quedar a dins, refugiades sota una taula», recorda. A l'interior van caure parets i vidres i bona part de l'immoble va quedar destruït. Un cop al carrer, les dues joves que havien aconseguit escapar van començar a cridar les seves companyes. «Estàvem preocupades per elles, però vam sentir les seves veus i van aconseguir sortir, com la majoria de la gent que hi havia a l'hotel». Durant aquells primers minuts els costava assimilar què acabava de passar: «No ens podíem creure que allò fos real. Sempre ho havíem vist en una pel·lícula, però no ens crèiem que ens estigués passant a nosaltres». A la por inicial s'hi va afegir la incertesa per les possibles rèpliques. Les quatre amigues van buscar un espai segur, allunyat dels edificis, sense saber on havien d'anar. «Estàvem sense res, incomunicades i esperant a veure què passava», relata la gironina. Entre les restes de l'hotel van perdre pràcticament tot l'equipatge. Només van poder recuperar els passaports, imprescindibles per abandonar el país. També conservaven un telèfon perquè una d'elles el duia a la mà quan va sortir corrents. La zona havia quedat sense comunicacions i els serveis policials tampoc disposaven de gaire informació. Segons Andrés, els efectius d'emergències es van concentrar inicialment al centre de Pereira, més afectat, i van arribar més tard a l'avinguda Circunvalar. Les joves, de fet, havien reservat primer un hotel del centre, però van canviar d'allotjament perquè no els va convèncer. «Potser això ens va salvar», assenyala. Amb l'únic mòbil que conservaven, van contactar per WhatsApp amb l'ambaixada espanyola per informar-se sobre les carreteres, els transports i els aeroports. Asseguren que, després d'identificar-se i explicar la situació, no van obtenir resposta. Els seus familiars també van intentar trucar-hi sense èxit. «Volíem saber on havíem d'anar i com havíem d'actuar. Com que no ens van respondre, ens vam haver d'espavilar», lamenta. Quan finalment van arribar a un altre hotel, tampoc van poder descansar. «La nit següent no vam dormir. Notaves com si tot tremolés i com si estiguessis tota l'estona enmig d'un terratrèmol». Ara la sensació ha disminuït, però Andrés admet que encara assimilen l'experiència: «Estem millor, però ens ha quedat una mica de trauma».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/08/16/gironina-terratremol-colombia-ens-podiem-133385259.html>